

ældste af fire Brødre ved Navn Johnson. Et Hjeblik efter atter et Velkommen til Denver! Det var en Mr. Hansen.

Na, hvad saa? Planen var lagt paa øgte fuyt Bis, en „Hundreders“ omkring at tage Demers Seværdigheder i Hjesyn. Ud i en dejlig Park. Ud at hese Staten Colorado's Universitet og ind et Hjeblik paa et Museum og et fløgtigt Hjelaf paa de mange glimrende Mineralgenstande. Alt næsten fortrulende at se paa.

Et Par Timer er i en Fart forløbet i en yndig folkebrættat Estermiddag. Tak, Mr. Hansen, for den skønne Tur pr. Auto.

Saa i Høft til Aftensmad hos nogle øgte Fynboer, der har bevaret Fynboernes gamle Grundsfrog ubeffaaret, saa det ligefrem kan fatte en Fynbo i Begeistning ved at høre det.

Efter en voverdvægende Aftensmad afsted til Kirken. Sænt en søgn Aften var dog mange fremmødt til Gudstjenesten. Jeg holdt et Reformationforedrag for Foramlingen over Luthers bekendte Ord: „Her staa jeg!“ Til Indremissionen optog Præsby Menigheden en Gave for \$16.00, og Denver-Menigheden en Gave for \$14.00.

Efter Gudstjenesten samledes vi alle til en „Reception“ i Kirkens Skript. En dejlig Stund med en lille Forisfning, Sang og Smaataler af flere og Samtale.

Den kongelige Mand's Ord ffit vi ogsaa her erefære: „Det er godt og lifligt, at ogsaa Brødre bor tilfammen.“

Tak til Denver-Vennerne for det skønne Samvær.

7. Over „Rio Grande“ Banen. Det var et ypperligt Solstinsvejr om Morgenen, da vi forlod Denver. Hvilen storslaaet Natur at se ved at rejse med denne Bane. Passagererne skal ikke her falde i Søvn, om de da ellers har en lille Smule Sans for Guds storslaaede Natur.

En af Fogderpersonalet skal ogsaa nok holde os vaagne ved en uafledelig Melame — en overveldende Strøm af Ord, ontrent, som et brisende Vandfald strømmede ned over vore Hoveder.

Naturligvis gif det løs paa Finansministeren. Det havde vi straks paa Hjølefen; men „der hialy, ingen fare Nor“. Vi maatte have nye Zine at se med, store Briller, der næsten kan skræmme Livet af et almindeligt Menneffe. Men saa tænkte jeg: De kan maaffe påse jammen med „Henry Ford“ en Gang i Tidens Løb, naar kejfer Wilhelm er styrket fra Tronen. Lad gaa, tænkte jeg.

Villeder af de magtige Bjerge, ja, dem maatte vi naturligvis ogsaa have.

Men hvorom nu end alting er, saa er Storslaaetheden i Naturen langs med Rio Grande Banen næsten ubeskrivelig.

Det er Banen at tage for den, der vil over Rocky Mountain Bjergæde. Vi laastboende Zowajolf kommer da lige saa højt op som kejfer Wilhelms Luftskibe, nemlig 10,200 op i Veiret.

Znidlertid bar det nok saa hurtigt fremad over mod den „hellige Stad“ Salt Lake City, som jeg som Barn herte Mormonpredikanten fige hjemme i Danmark. Ca. 29 Timer tog Turen fra Denver til Salt Lake City.

8. Da jeg ikke havde meldt min nøjagtige Ankomst, havde jeg nær overrasfet Pastoren og Fruen i Præsbygaarden. Jeg kom „ahead of time“.

Men Overraskelsen blev snart omfat i et hjerteligt: „Velkommen, Pastor G. V. Christiansen, og vær en Betsignelse iblandt os i Hjem og Menighed.“

Et Par Dimer om den bærntede Stad, Salt Lake City. Det skal siges til Anlaggerens Væ: Voen er overordentlig smukt anlagt med store brede Gader. Den ligger i en meget frugtbar Dal ned imellem Bjergerne. Voen har et Zndbyggetantal af ca. 125,000.

Den har mange storslaaede og prægtige Bygninger. Svad Kirker angaar, kappes Katholikerne og Mormonerne om Prisen. En magtig katolisk Katedralkirke er ontrent

et Sidestykke til Mormonernes Tempel.

Magtige Bjerge omgiver Voen, og dejlige rindende Strømme flyder til Vedste for Borgerne.

Der er næppe en Storbj i Landet det saa skønt anlagt som Salt Lake City.

Det var skønne Dage, jeg ffit tiffbringe i Bennernes Midte — den 14.—16. Oktober d. N.

Om Søndag Morgen talte jeg til Børnene (ca. 40 Børn). Kl. 11 for juldt Guds af lttende Tilførelse. Kl. 2 om Estermiddagen 36 Kl op til Ogden og tilbage igen. En lille Skare var samlet ogsaa her om Korsvangeliet. Med Glæde foretog jeg denne Snartur. Tak til Vennerne i Ogden for Samværet.

Kl. 7 om Aftenen Aftergang og Kl. 8 et Aftensforedrag over Dr. Martin Luthers Ord: „Her staa jeg!“ En hel velsignet Arbejdsdag for en gammel Soldat i Herrens Krige.

Om Mandag Formiddag paa Skrivebanen. Om Estermiddagen ud at hese Voen. Om Aftenen atter ontrent fuldt Guds. Om Tirsdagen en Tur op ad „City Creek Canyon“. En meget henrivende Tur. Min udelte Tak bringer jeg her ved Mr. J. Willadsen og Co. for denne storslaaede Tur pr. Auto. Den vil jeg aldrig glemme.

Paa mit Kontor vil Venner finde en Mindesfest med Dato paa til taknemmelig Grindring om Turen med de uforglemmelige Indtryk. Tirsdag Aften dannede Afslutningsfesten paa Mindedagene i Salt Lake City. Den skønne Kirke var fuldt næsten til Trængsel.

Hvort talte undertegnede et Ord i Kirken — et Afkædsord om Navnet over alle Navne — Derefter samledes alle nede i Kirkens Skript. Menighedens Historie i de forløbene 10 Aar blev oplæst — en ret opmuntrende Historie. Derefter Forisfning af Kaffe og Sange og Frukt o. f. v. og megen Afvæksling med Tale og Sang. Sangforeningen „Lyren“, som var vel repræsenteret, gav os flere ypperlige Nr.

Undertegnede talte et Ord om „Hædrensær“ — den folkelige og frifjelige Arv. Pastor B. C. Jensen, Bocaltello, talte et varmt Ord om Reformationens Betsignelse. Pastor J. C. Carlson takkede for de skønne Dage med det friffe „Nuff“ fra oven og udtalte det Naab, at mange af vort danske Følt i Salt Lake City maatte komme til at betragte „Labor“ Menighed som deres aandelige Hjem.

Undertegnede var høflig overrasfet ved det Fremstribt, som Menigheden havde gjort i de nu ti affluttede Aar. Med Tak og Glæde hilfes Vennerne med 2. Kor. 9, 8. Et trofast Arbejde i Herren er aldrig forgæves.

En Offergave optoges, stor \$39.75. (Sortfætted.)

Hvem skal betale?

„Den for Kirke“ har absolut ikke forhailet sig med at opprette et Pensjonsfond for sine Præsbyter. Mange Samfund har alt længe haft saadanne (Pensjonsfunds) og de, der ikke allerede har, er i Færd med at samle store Summer. Men mon man ikke forhailede sig ved sidste Naarsnæde med at lave Pensjonsfond, for den private Kasse var opløst?

For os, der har tiltrøst den private Kasse siden Stillethen 1897, vilde det være fordelagtigt, at den forblev uopløst. Men skal Samfundets Kasse lykkes og trives, saa maa den private Kasse opløses, det er klart nok; den enes Død bliver her den andens Brød. Thi Bærekraften i Samfundets Kasse ved Dannelsen er jo — mærkelig nok — ikke fornemmelig baseret paa Tilfud fra Menighederne, men fra Præsbyterne. Men jeg er ogsaa klar over, at den Stat af 200 Dollars, man har lagt paa den enkelte Præsbyt, er for tung for nogle. Vel tillader Voen den Liberaltitet, at Zndtrædelsessummen kan betales i fire Kvartaler, men saa skal der betales 6 Procent i Renter, indtil alt er indbetalt; altfaa, de fattige kommer til at betale mest eller at fole Trykkel saa meget

haardere. Eller dersom en Præsbyt ikke har Naad til at blive Medlem for om — lad os fige fem Aar, saa skal han betale Renter og Renters Renter af de 200 Doll. Hans Zndtrædelsesfudm løber da vist op til over 300 Doll. Jo, man har „betænkt de fattige med et lille Bidrag“. Men jeg er ikke sikker paa, at det rigtig ligner „Kirken“. Men det skulde ellers funde det vel heller ikke, „business er jo business.“

Na, men til Modificering af disse noget stramme Vilkaar for de fattige Præsbyter, har der i Vadenes jo saa staaet komme Hensfilinger og Opmuntringer til Menighederne om at komme deres Præsbyter til Hjelap med Zndtrædelsespenge saaledes, at de kan blive Medlemmer nu fra 31. Oktober. Nu, saadant har flet før, har man hørt, og derfor skal man vel heller ikke forværge, at det ikke kan gøttage sig. Alligevel — i vor Tid — lad os i dette Tilfælde se, for vi tror. Eller, lad os høre hvor mange.

Jeg herte et Foredrag forleden Aften. Det drejede sig om at faa anfat en County Agent, d. v. j. en Mand, der skal hjelpe Landmanden til Nette med Naad at faa saa meget som muligt ud af hans Arbejde. Der blev bl. a. sagt, at det var ikke noget Drengarbejde at være County Agent, men det tog en Mand til at gøre det, men saa ffit han ogsaa en 1800 Dollars i Løn om Aaret. Parralelt hermed — Løn uførtalt — skal jeg blot fige — undskyld du, der ikke fortjaar det — en Præsbyts Arbejde er heller ikke Drengarbejde. Ej heller bør — eller kan i Grunden — Sværlinge og skørhovedet Menneffer udføre det.

Jeg ved ikke juit, hvad man grunder det paa, at i Eks. en Soldat, der tjener sin jordiske Krone, en Zernbanemand, ja vist selv en Fabrikarbejder eller flere Aars tro Zjensete arbejder Pension, men jeg ved, at der kan nok ansjeres Grunde, hvorfor en Tjener i Guds Riges Arbejde bør have Pension.

Nu er Sagen bleven aktmelt blandt det danske luth. Kirkefølt i Amerika. Nu er der en Anledning for Menigheden til at danne et godt Fond for deres Præsbyter. For en 30 Aar siden ebnede mangan Menighed vel ikke at yde deres Præsbyt den Løn, han burde haft. Men er der Menigheder, som nu underkønner deres Præsbyt, saa er det i 9 af 10 Tilfælde næppe Voen, men Willien der mangler. Kadstrifen i denne Sammenhæng ikke fige: „Guld og Sølv har jeg ikke“ eller at man gør det bedste, man kan.

Sagen er stor og meget betydningfuld, thi den drejer sig om de gamle og udsfidte Præsbyters og deres Familiers daglige Brød. Den fjerde Vøn er ikke den vigtigste, men har dog Forjættelse. Jeg minde ikke, at have set nogen Opfordring til Vøn for dette Stykke daglige Brød, for Sagens heldige Gennemførelse. Alligevel, der bliver nok bedet, men glem saa ikke at Vøn og Arbejde gaar bedt, naar det gaar Saand i Saand. „Remember the preacher in practice as well as in prayers“.

Naar en Præsbyfamilie med Sparfommelighed alligevel flet ikke har nogen Overfødelighed af dagligt Brød, saa synes jeg, det er fortaae- lig og vel ogsaa forklarligt, at en Præsbyt laar ind paa Svineavl, Sønfeavl eller andet nyttig og indbringende Forretning ved Siden af eller i Stedet for Præsbyteringen. Men dersom der nu bliver dannet et godt Fond paa rimelige Betings- gælder, saa kan det maaffe afholde fra at forlade Præsbyteringen for Brøds Styld.

Det er ogsaa af mange Grunde rimeligt, at skal og kan Præsbyterne hver yde 200 Dollars til Fondet og siden 10 Doll. om Aaret saa kan og bør de fleste Menigheder yde samme Sum.

„Rimeligt“ lad os se: Den, der af Erfaring kan tale med om „the high cost of living“ vil maaffe indrømme, at med en Løn af en 6 a 700 Dollars kan der ikke lægges ret meget til Side, ifer hvis der aarslig skal købes i Eks. et Duffin Par Sko og en 3 a 4 Duffin Par Strømper. Jeg mener, at hvis man

for sin Samvittigheds Styld tør tænke over det, vil man komme til det Resultat, at af nævnte Løn kan der i Grunden ikke blive noget til Pensjonskassen. Og er det sandt, hvad de handlende figer — og det er det vel nok — saa er der mange Ting, der nu er dobbelt saa dyrt, som det var for saa Aar siden og saa kan man ogsaa uden at fejle let regne ud, at den, der for saa Aar siden havde i Eks. 500 Dollars i Løn, flaredis fige bedre end nu med i Eks. 800 i Løn; thi Landmandens Prudufter er iffe alene gaaet op til det dobbelte men i mange Tilfælde til det 3 og 4 dobbelte.

Rimeligt, en Kirkepræsbyt i Chicago i Eks. faar meget større Løn end mangan dansk Præsbyt. Og lever han derfor ligesaa sparfommeelig som Præsbyt med den mindre Løn, saa maa han ogsaa kunne lægge adfkilligt til Side — han behøver ingen Pension. Det bør iffe overjes, at der er Menigheder, som ved Siden af Voen bringer endog saa store Gaver til Præsbyfamilien, og det behøver ganske meget, men det hører vist ogsaa mere til Undtagelser end til Regel.

Naar jeg ffriver i denne Sag, er det flet ikke, fordi jeg lider af Næringesforger. I over 20 Aar har jeg øvet mig i at nøjes med det, jeg har, og det er gaaet godt. Og saa sandt vi lever og arbejder for noget højere end Brød, saa er der jo ingen, som har Grund eller Lov til at have Næringesforger. Men det er et Spørgsmaal, om Menighederne uden at være rigtig med i denne Sag med Saand og Sjerte iffe mifter Betsignelse. Eller kan man blive ved — det gælder iffe alle — at forlange det mest mulige for det mindst mulige — med Betsignelse. I saa Tilfælde maa det være saeligere at modtage end at give. Serren tillader itundom nogle Menneffer at samle en Mengde dagligt Brød til andre Menneffer; naturligtvis, man holder det frugende fast, at „de andre“ iffe skal saa det, indtil det fjidte Hjelik kommer, da tabes om iffe Willien saa Voen. Men se her! Luther figer i Forklaringen til den anden Vøn: Guds Rige kommer vel af sig selv uden vor Vøn; men vi beder i denne Vøn, at det ogsaa maa komme til os. Og i Forklaringen til den tredje Vøn: Guds gode, naadige Willie ffer vel uden vor Vøn; men vi beder i denne Vøn, at den ogsaa maa ffe hos os. Og dersom iffe — ifer Gudsfølt — kom godt med til at danne dette Pensjonsfond, da kan hælde, at Serren maa holde nogen Betsignelse tilbage, naar den anden og tredje Vøn bedes. Se selv efter, om der er nogen Fare. Men fast itaar det, at hans Riges Komme til os, og at hans Rige maa ffe hos os, er det vigtigste.

Den 31. Oktober er jo i Zærdedeleshed i Aar en stor Mindedag og Fejttag i den luth. Kirke, og naar man saa falfatte den Dag for Præsbyterne at have deres 200 Dollars indbetalt, saa har man vel tanft: de naar det vel iffe allefammen, men for at saadanne alligevel kan tilbringe Dagen saa fejligt som muligt, saa maa de glæde og trøfte fig ved i Eks. det Ord: „Fattige har I (i Kirken) altid hos eder“, saa er man da i hvert Fald i dette Stykke i Dverensstemmelse med Guds Ord.

Men jeg vil ellers foreslaa (maaffe det gaar iffe igennem), at den, der indmelder sig med 50 Dollars inden Nytaar 1918, kan skal iffe straffes hveffen for Pengegerrighed eller Ødselhed.

Vi saa slutte med at fige — og det er Brandpunktet — at Summen for Pensjonsfondet til at begynde med burde iffe været mindre end Reformationsskatten. Og det skulde iffe undre mig, om der kunde samles \$75,000, naar bare der bliver sendt en Mand ud for at indsamle. Det kan næppe fejle med Tanken paa Guds Riges Arbejde blandt dansk luth. Følt i Amerika — uden at der er nogle, som føler sig drevene til at give større Gaver til Fondet. Men jeg tror iffe paa, at man vil opnaa meget ved at ffrive om det. Det indler i „Eff.“, men for lidt i Rækfen. S o m o.

Tag den med Dem!

De kan altid være tryk for en hurtig, behagelig Varme, naar De har en „Perfection Heater“. Den varmer et Værelse paa nogle faa Minutter. Flytten fra et Sted til et andet lige saa let som en lille Stol. En „Perfection Heater“ er renlig, sirlig og holdbar. Den er steds parat til Brug. Den er billig at købe og under nærværende Forhold er den billigere at bruge end Kulild.

Bed Deres handlende om at vise Dem en „Perfection Heater“. — Bruges nu i mere end 3.000.000 Hjem.

„Perfection Kerosene“ brænder altid med en klar hedd Flamme.

Standard Oil Company
(Nebraska)
OMAHA

PERFECTION OIL HEATERS

Besøg Florada og Golf-Kysten i Vinter

LAVE BILLETPRISER VIA CHICAGO.

Følgende lave Takster gælder for Tur og Retur fra Omaha via Chicago. Billet kan købes naar som helst og gælder for Retur indtil 1. Juni 1918, med Lejlighed til Ophold forskellige Steder undervejs. Tilsvarende lave Takster fra andre Steder.

Augusta, Ga.	\$52.77	Mobile, Ala.	\$44.31
Charleston, S. C.	54.56	New Orleans, La.	44.31
Havana, Cuba	95.91	Ormond, Fla.	60.96
JACKSONVILLE, Fla.	54.56	Palm Beach, Fla.	73.06
Jacksonville (via Wash.)	63.76	Pass Christian, Miss.	44.31
Key West, Fla.	87.66	St. Petersburg, Fla.	66.16
Kissimmee, Fla.	63.56	St. Augustine, Fla.	56.86
Miami, Fla.	76.66	Tampa, Fla.	66.16

Enhver Agent for Chicago & North Western Ry. vil med Fornøjelse give nærmere Oplysninger, arrangere for Sovevogne o. s. v.

Eller, om det er mere belejligt, da skriv til

Chicago & North Western Ry.
W. H. JONES   1201 Farnam St.
Div. Pass. Agt.   Omaha, Neb.

VI HAR BESLUTTET: at udbyde til Salg paa lette Vilkaar, 2280 Acres af udvalgt Farmland, beliggende i Marshall og Pennington Countier.

Dette Land var købt af mig personlig, efter en meget indgaaende Undersøgelse af Jordbundskaaliteten, Jordunderlaget, Vandføls og Beliggenhed.

I Arealen er der 2 „improved“ Kwart Sectioner, som hver tilbydes til \$40. pr. Acre og 1 meget „improved“ 240 Acres Farm tilbydes til \$52. pr. Acre. Flere Kwart Sectioner til \$25. pr. Acre, og 3 Kwart Sectioner beliggende ved elektrisk Linie til \$33. pr. Acre. Ogsaa 2 gode Kwart Sectioner, der er 9 Mil fra Marked, som tilbydes til \$12.50 pr. Acre. Meget lette Vilkaar gives med lille Udbetaling og 6 pCt. Rente. Skriv efter nærmere Oplysninger til

JOHN BRATRUD, Thief Rivers Falls, Minn.

KØB DEM EN FARM NÆR FERGUS FALLS, MINN.

Vor udmærkede og vel opdyrkede Farm, 8 Mil fra Fergus Falls, Minn., og 6 Mil fra en mindre By, er til Salgs uhyre billigt. Farmen er paa 200 Acres — er vel bebygget med godt Beboelseshus, Barn; Hoghouse, Chicken coop, Granery, udmærket Brønd og Vindmølle.

Denne dejlige Farm er nu til Salgs for den uhyre billige Pris af \$65.00 pr. Acre. Kun \$4000.00 kontant. Resten paa længere Tids Afbetaling om ønskes — skriv med det samme til Ejerne.

STONDALL TOFTOY COMPANY, Madison, Wis.

Dana College

og

Trinitatis Seminarium,

Blair, Nebraska.

Skolcaaret 1917—18 begyndte den 2. Oktober.

Skriv efter Katalog og nærmere Oplysninger.

L. A. LAURSEN,
Bestyrer.